

Flaskpost från Randivåg

Argentina september – december 2014

September

Vi kom ner till Buenos Aires i slutet av augusti igen. Det var riktigt kallt, vintern hade inte släppt sitt grepp och vi saknade värmen i Göteborg! Nu började en intensiv period med underhåll. Först isolerade vi innertaken i skåpen, vilket tog några dagar och vi tror det blev bra. Vi får se om det droppar när det blir

Svenska ambassaden i Buenos Aires

riktigt fuktigt igen.

Den 1 september röstade vi på svenska ambassaden under överinseende av kungen och drottningen på väggen, det gick till på liknande sätt som i Sverige.

Vi fick en ny radar, så nu har vi fungerande plotter och radar igen! Spreyhooden var inte klar som utlovat så vi åkte till North Sails Canvas för att höra när den blir klar. Det blev många vändor dit innan spreyhooden var på plats – men när den väl kom passade den perfekt. Priset var också OK. Vi bytte batterier (de gamla AGM batterierna höll i 10 år) och har nu gelbatterier. Seglen lämnades in till North Sails för genomgång och livflotten lämnades för service.

Så här års släpper kapockträdet sina frukter och ut kom ullig och fin kapock! Det var fullt av kapock i luften och på marken, vi blev lite förvånade över mängden. Det går inte att köpa kapock-kuddar i Argentina vilket ju är lite förvånande då materialet finns lätt tillgängligt!

Söndagen den 21 september firas vårens ankomst med musik på högsta volym vid en festplats nära båtklubben. Båtgrannarna Ilse och Uli kunde inte vara i båten på grund av allt ”oljud”, de åkte in till Buenos Aires. Vi stod ut och fick lyssna till olika pop-grupper som spelade. Kl 21 blev det tyst.

I slutet av månaden fick vi besök från Sverige av kamraterna Siw och Harry. Med dem upplevde vi mycket i omgivningarna under några intensiva veckor. Den sista helgen i september gör gauchos en pilgrimsresa till den heliga jungfrun i Lujan och hästen har de med sig. Vi åkte dit och det vimlade av hästar i staden! På kvällen var vi bjudna till ett av lägren runt stan, en minnesvärd kväll!

På söndagen var det hästparad i Lujan

Oktober

Vi fick ordning på kylen genom att Julio (bästa kylservicen i Buenos Aires) kom och tömde kylvätskan och fyllde på den igen. Nu fungerade kylen som den skall. Att Julio gjorde ett bra jobb kan de två ”inspektörerna” Sven-Gösta och Harry intyga! En dag var vi hembjudna till Marcelo från båtklubben. Hela hans familj var hemma och vi fick en trevlig stund med dem.

Randivåg tas upp på land efter fyra år i vattnet

I mitten av månaden togs Randivåg upp på land, vi hade väntat på detta sen vi kom tillbaka till Buenos Aires. Vi hade hjälp med att måla botten och polera och vaxa utsidan. Vi själva gjorde en del andra arbeten som behövde göras. Det var första gången sen vi lämnade Sverige i augusti 2010 som båten var på land, vi var nöjda med bottenfärgen vi lagt på innan avfärden, botten såg helt OK ut. Vi hade tur med vädret, medan vi stod på land var det varmt och skönt, färgen torkade snabbt och vi kom i vattnet efter någon vecka. Vi fick tillbaka seglen och livflotten och nu började båten bli klar för avsegling.

November

Första november började med högt vatten i båthamnen. När det blåser från öster en längre tid stiger vattnet i Rio de la Plata. Då vattnet från floderna som rinner ut i bukten inte kan fortsätta ut i havet höjs vattennivån. Detta händer ofta, men nu steg vattnet mer än 4 meter ovan normalvatten. Elektriciteten slutade fungera och vi var avskurna från land, vattnet gick långt upp på båtklubbens gräsmatta. Det tog flera dagar innan vattnet var nere på normal nivå igen. Vi gör de sista arbetena på båten och handlar de sista grejerna till båten, bland annat nya nödraketer som är importerade från Sverige! Vi handlar mat i flera omgångar, vi planerar för några månaders segling.

Den 14 november kastar vi loss, tutar lite med den nyinstallerade tutan och vi är iväg. Första stopp blir Colonia i Uruguay, vi och båten behöver nya uppehållstillstånd i Argentina för resan söder ut. Vi blir två dagar i Colonia och handlar bland annat te i lös vikt (finns bara importerat te i Argentina, dvs det är mycket dyrt) och när väderprognosen indikerar bra väder sätter vi segel igen, nu mot Mar del Plata på Argentinas östkust. Seglingen de 270 sjömil gick enligt plan. Vi hade vinden med oss det första dygnet,

220 meter rep skall nu kapas i två delar och läggas i var sin IKEA-kasse

sen kom en front med stark motvind, men efter fyra timmar med 25 m/s hade det värsta blåst över och vi kunde fortsätta de 50 sjömil till hamnen i Mar del Plata. Vi fick en plats inne marinan hos en av båtklubbarna, Yacht Club Argentino.

Mar del Plata är argentinarnas semesterort nr 1! Nu i slutet av november är det fortfarande för kallt för bad, men stränderna var ändå välbesökta. Vi gick på tangokurs med Jannike och Wietze från Holland. Vi köpte långa flytlinor (som skall användas för att göra fast båten i land nere i Patagonien), handlade mer mat, lagade kortvågsradion och planerade för avfärd. Då fick Lisa en luftvägsinfektion som däckade henne en vecka, så avfärden fick skjutas fram.

December

Den 2 december mitt på dagen lämnade vi Mar del Plata och samtidigt med oss lämnade också den tyska båten Nadine med Ilse och Uli och den svenska Arianna av Vallerviken med Lasse ombord. Vi bildade ett "net" där vi talades vid kl 9 och 17, antingen på VHF eller kortvåg. Kul att höra hur de har det och var de är. Vi hade studerat väderprognoserna i flera dagar och hoppades att vi skulle kunna segla ca fyra dygn. Men vädret kan ändras snabbt, så vi hade såväl en plan B som C redo med olika hamnar vi kunde gå in i om vädret blev sämre. Vi seglade med vinden in från aktern och gjorde god fart. Som alltid när vi seglar har vi ständigt vakt. En av oss seglar båten och den andra kan sova, läsa eller göra något annat.

Efter något dygn kom vi in i "roaring forties", dvs vi hade kommit ner till 40 grader syd. Alla historier om oväder, båtar som slagits runt, förlisningar och hårda vindar snurrade runt i huvudet, men vi hade det bra. Vi gjorde god fart och även om vågorna var lite väl höga ibland så hanterade båten det bra. Efter knappt fyra dygn och 500 sjömil kom vi in mot land och gick för motor in i viken Bahia Jansen, det var hit vi tänkt oss med plan A. Lasse i Arianna var före oss, Nadine akter om oss. Vi ankrade och pustade ut men tyckte "rytandet" som i "roaring forties" hade uteblivit. Det är bra när väder-prognosen stämmer...

Understundom var det rätt blött

När vi röjde upp i båten fann vi att det hade kommit in vatten genom doradoboxarna som sitter vid masten. Där har det aldrig tidigare kommit in vatten, så vi har inte brytt oss om att stänga dessa. Vi hade haft brytande sjö över båten innan vi kom in i Bahia Jansen och det var säkert då vattnet kom in. Hädanefter stänger vi även dessa doradoboxar vid segling!

I Bahia Jansen finns Sydamerikas största koloni av Magellanpingviner med över en halv miljon pingviner. Tyvärr var inte vädret så att vi kunde komma i land och titta på pingvinerna, vi fick nöja oss med att titta på dem i kikaren. Vi stannade två nätter innan vi seglade vidare till Puerto Elena, ca 50 sjömil söderut. Vi ville passa på och titta på Argentinska Patagonien och inte enbart segla förbi, det är inte så troligt att vi kommer tillbaka längs denna kust. Även i Puerto Elena (som inte är en hamn utan en ankringsvik) stannade vi två nätter, också här utan att komma iland. Nästa ankring blev den mest kända viken längs Argentinas kust, Caleta Horno. På vägen såg vi för första gången den lilla svartvita delfinen

Den skyddade viken Caleta Horno

som på engelska kallas Commersons delfin, på spanska Tonina. Denna lilla kvicka delfin såg vi mer av när vi seglade ner längs kusten. Caleta Horno är en naturlig vik med lä från alla håll, men den är rätt liten. För att många båtar skall få plats ankrar man och tar några linor i land. Vi gjorde som pilotboken sa, men låg ensamma i viken i tre nätter. Vi gjorde promenader på land och kunde sova lugnt efter de något rulliga nätterna i de andra vikarna. I argentinska Patagonien finns många djur, vi såg bland annat sjölejon, delfiner, guanacos (en liten lama), rhea eller nandu (en liten struts), måsfåglar, doppingar, strandskata och flera sorters gås, bland annat magellångås.

På luciadagens morgon såg vädret bra ut och vi lämnade den fina viken för att gå de knappa 200 sjömilens tvärs över den stora bukten Golfo San Jorge till staden Puerto Deseado. Istället för den lugna lusedag som vi sett framför oss fick vi en skumpig resa för motor, det kom ingen seglingsvind under vårt dryga dygn till sjöss. När vi kom in i Puerto Deseado sken solen och vi ankrade utanför båtklubbens brygga. Det var söndag och det verkade som alla i hela stan var ute och promenerade vid vattnet! Stan har ingen marina och egentligen ingen service alls för fritidsbåtar, det är ankring som gäller. Vi fick en lugn natt och nästa dag sökte vi upp Prefectura Naval (Kustbevakningen) och var inskrivna. I Argentina måste vi besöka Prefectura Naval i varje hamn, både när vi kommer och när vi lämnar. Resten av dagen ägnade vi åt att tanka diesel och vatten vilket vi lätt kunde göra genom att lägga oss utanpå en av hamnens arbetsbåtar. När vi var klara med vårt arbete tog det fina vädret slut, det började blåsa och vi kunde inte ligga kvar utan fick ankra på andra sidan viken. Ankringen ligger mitt i en strömfåra där tid-vattnet stundtals håller 6 knop. Vi svängde med tidvattnet, inte vinden, trots att det blåste rejält. När vi låg ”fel” i förhållande till vind och vågor rullade båten hårt. Nu visade väderprognoserna att ett kraftigt lågtryck skulle komma in söder om oss och för att inte segla in i detta bestämde vi oss för att ligga kvar tills lågtrycket passerat. Det blåste inte lika mycket uppe hos oss som

Guanaco – en liten lama

där låg-trycket drog fram, men vi hade tillräckligt med vind! Det var inte aktuellt att lämna båten och ta oss i land. Efter några dagar på denna obekväma ankringsplats får vi se en fransk båt komma inseglande rakt in till ett varv för stora fartyg. Vi riktade in kikaren och följde vad som händer. Den franska segelbåten blev kvar och när även den brasilianska segelbåten Kat, som var ankrad bredvid oss, åkte in till varvet bestämde vi oss, dit skall vi också! Vi fick en bra plats utanpå en bogserbåt och kunde för första gången på flera dagar gå i land. Vi handlade färskmat och lite godsaker till jul. Efter ytterligare några dagar var lågtrycket borta, vi hade en bra prognos och

Vi ligger i lä av fiskebåten, utanför en bogserbåt

lämnade Puerto Deseado den 23 december. Arianna var fortfarande före oss och Nadine efter men nu hade vi sällskap av Zingaro, en fransk båt. Vi försökte ha ett "net" med dem och vi bestämde att vi skulle talas vid två gånger om dagen på VHF. Det fungerade dock enbart ett dygn, sen hade vi kommit för långt från varandra. Den kust vi nu skulle segla längs har inga bra ankringar eller hamnar att gå in i om det kommer dåligt väder. Vi hoppades på fyra dygns segling. Väderprognosen vi fick innan vi lämnade Puerto Deseado sa två dagar med fin seglingsvind, en dag med mycket vind och sjö och sen avtagande vind och bättre förhållanden. Under denna etapp kom vi in i det som kallas "screaming fifties", dvs vi var nere på 50:e breddgraden och här är vädret mycket föränderligt. Vi följde väderprognoserna noga, kontrollerar barometertrycket och tittar på himlen för att se förändringar i vädret. Det är inte säkert att väderprognosen eller barometern hinner med de snabba väderomslag som kan komma. Vi hämtade hem nya väderprognoser via kortvågsradion, modem och Sailmail (en organisation med

Den lilla kvicka Commersons delfin gjorde oss sällskap en stor del av seglingen

kortvågsradiostationer) en eller två gånger om dagen. Väderprognosen från Puerto Deseado höll, vi fick precis det väder vi hoppats på, det enda som vi inte tagit med i beräkningen var att seglingen gick väldigt långsamt. Vi måste ha rejäl motström, eller var botten redan beväxt? Vi brukar ha en medelfart på kring 6 knop vid havssegling, nu låg vi på under 5 knop i snitt. Seglingens tredje dygn blev blåsigt, mer än 20 m/s

i medelvind och vi var då straxt utanför Rio Gallegos, en liten bit norr om Magellan sund. Då vinden vred mot syd och det blev rejält obekvämt i båten, bestämde vi oss för att dreja bi (dvs ligga still med båten) medan vi väntade på den vindvridning som skulle komma. Efter några timmar vred så vinden på väst och vi kunde fortsätta söder ut. Vi passerade Magellansund i hård västlig kuling och stark utgående ström och fortsatte längs

Tierra del Fuego, den stora ö som är delad mellan Argentina och Chile. Båten seglar bra i hård vind och hög sjö, men det är svårt att röra sig i båten när den kastas hit och dit. Det gäller att hålla i sig, vilket Lisa inte gjorde vid ett tillfälle. Hon kastades tvärs över pilothuset och slog hakan i väggen. Tur att det inte var något mer ömtåligt, t ex tänderna! Det gjorde ont i hakan ett tag och den blev vackert blå, men några andra men blev det inte. Det blev kallare, kring 5 grader på natten, 10 på dagen, det var mössa på och på vår vakt satt vi gärna nere i pilothusets värme. När temperaturen inne i båten gick ner mot 10 grader protesterade Lisa. Det var för kallt, det var knappt att två täcken höll kylan borta när vi sov. Nu kom värmaren på, inte så mycket, det räckte med 15 grader för att det skall kännas behagligt. Vi hade albatross runt båten nästan hela dagarna och den vackra, snabba Commersons delfinen simmade runt båten nästan hela tiden.

Efter nästan fem dygn siktade vi Isla los Estados, ön som ligger söder om Tierra del Fuego, Eldslandet. Nu hade vinden mojnät, det var kav lugnt och vi passerade det ökända Le Maire-sundet utan problem men med lekande delfiner och pingviner. Vi gick för motor in till den mycket skyddade viken Puerto Hoppner på Isla los Estados. Det elektroniska sjökortet ledde oss hela vägen in till ankringen och vi la ut de tampar som pilotboken föreslog. Vi hade seglat 560 sjömil från Deseado och var trötta, men mycket nöjda. Vi tyckte nog att det inte var mycket "skrik" i "the screaming fifties", utan helt OK! Puerto Hoppner är nästan så

Isla los Estados, en vindpinad ö söder om Eldslandet

långt söder ut man kan komma i världen och här tänkte vi stanna några dagar. Det var nu den 28 december och vi planerade först fira en försenad jul och sen nyår på rätt dag. Och så blev det också. Julmiddagen blev den 29:e och den 31 firade vi in först det svenska och sen det argentinska nyåret. Vi var under dessa dagar helt ensamma på denna tysta, lugna plats. Vi delade viken med ett gam-par, några gäss och kungskrabor (centolla) som vi såg på cirka en meters djup. Här var helt tyst. Vi försökte oss på en promenad, men den växtlighet som finns nere vid vattnet gjorde det svårt att vandra. Vi blev också dyngsura, det regnade. Det var bättre att sitta inne i båten och titta ut på det som kan kallas ”världens ände”.

Lisa och Sven-Gösta

Dingen blåses upp, nu skall linorna i land

